

Marathon

Radůza

Už jen kousek
tam za cesty ohyb
musejí doběhnout mé nohy
ať věnce pletou,
ať skráně zdobí
tomu, kdo vítězství
dobył

Už slyším šum křídel
všech sov
které sedí
na tvém bílém rameni
až vyslovím ta správná
z milionů slov
svlažím své rty v tvém
chladném prameni

Slunce mě trhá
a já nebe prosím
nech mě z květu vypít
aspoň kapku rosy
nohy tepou zem a běží
bůhví kudy
jimi navždy nesen -
věčný kurýr

Už slyším šum křídel
všech sov
které vzlétly nad tvůj
bílý chrám
a nebe žhne
jak rozpálený kov
stojím sám
u Athénských bran

Už jen kousek,
tam za cesty ohyb
ještě jeden, poslední
mých nohou pohyb
ještě kousek a donesu
vám první
zprávu psanou mečem a krví

Už slyším šum křídel všech sov
které usedly na tvůj bílý chrám
pod jejich těly zmizel celý krov
a přilétají další ze všech stran